

19 września 2011. Komentarz ojca Jacka Salija

(Ezd 1,1-6) Aby się spełniło słowo Pana przepowiedziane przez usta Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, w pierwszym roku [jego panowania], tak iż obwieścił on, również na piśmie, w całym państwie swoim, co następuje: Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie państwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios. I On mi rozkazał zbudować Mu dom w Jerozolimie w Judzie. Jeśli z całego ludu Jego jest między wami jeszcze ktoś, to niech Bóg jego będzie z nim; a niech idzie do Jerozolimy w Judzie i niech zbuduje dom Pana, Boga izraelskiego - ten to Bóg, który jest w Jerozolimie. A co do każdego z pozostałych jeszcze przy życiu - to współmieszkańcy wszystkich miejscowości, gdzie taki przebywa, mają go wesprzeć srebrem, złotem, sprzętem i bydłem - oprócz darów dobrowolnych dla domu Bożego w Jerozolimie. Zatem naczelnicy rodów Judy i Beniamina, kapłani i lewici, słowem każdy, którego ducha Bóg pobudził, wybrali się w drogę, aby zbudować dom Pański w Jerozolimie. A wszyscy ich sąsiedzi poparli ich wszystkim: srebrem, złotem, sprzętem, bydłem i kosztownościami - oprócz wszystkich darów złożonych dobrowolnie.

(Ezd 1,1-6)

Aby się spełniło słowo Pana przepowiedziane przez usta Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, w pierwszym roku [jego panowania], tak iż obwieścił on, również na piśmie, w całym państwie swoim, co następuje: Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie państwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios. I On mi rozkazał zbudować Mu dom w Jerozolimie w Judzie. Jeśli z całego ludu Jego jest między wami jeszcze

ktoś, to niech Bóg jego będzie z nim; a niech idzie do Jerozolimy w Judzie i niech zbuduje dom Pana, Boga izraelskiego - ten to Bóg, który jest w Jerozolimie. A co do każdego z pozostałych jeszcze przy życiu - to współmieszkańcy wszystkich miejscowości, gdzie taki przebywa, mają go wesprzeć srebrem, złotem, sprzętem i bydłem - oprócz darów dobrowolnych dla domu Bożego w Jerozolimie. Zatem naczelnicy rodów Judy i Beniamina, kapłani i lewici, słowem każdy, którego ducha Bóg pobudził, wybrali się w drogę, aby zbudować dom Pański w Jerozolimie. A wszyscy ich sąsiedzi poparli ich wszystkim: srebrem, złotem, sprzętem, bydłem i kosztownościami - oprócz wszystkich darów złożonych dobrowolnie.

(Ps 126,1-6)

REFREN: Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas

Gdy Pan odmienił los Syjonu,
wydawało się nam, że śnimy.
Usta nasze były pełne śmiechu,
a język śpiewał z radości.

Mówiono wtedy między poganami:
„Wielkie rzeczy im Pan uczynił”.
Pan uczynił nam wielkie rzeczy
i ogarnęła nas radość.

Odmień znowu nasz los, Panie,
jak odmieniasz strumienie na Południu.
Ci, którzy we łzach sięją,
żąć będą w radości.

Idą i płaczą
niosąc ziarno na zasiew,

lecz powrócą z radością
niosąc swoje snopy.

(Mt 5,16)

Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego.

(Łk 8,16-18)

Jezus powiedział do tłumów: Nikt nie zapala lampy i nie przykrywa jej garncem ani nie stawia pod łóżkiem; lecz stawia na świeczniku, aby widzieli światło ci, którzy wchodzą. Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie było poznane i na jaw nie wyszło. Uważajcie więc, jak słuchacie. Bo kto ma, temu będzie dane; a kto nie ma, temu zabiorą i to, co mu się wydaje, że ma.

Komentarz Ojca Jacka Salija

"Nikt nie zapala lampy i nie przykrywa jej garncem ani stawia pod łóżkiem".

Rzeczywiście, nie zdarza się, żeby ktoś zapalał świecę i chował ją pod wiadrem albo pod łóżkiem. A przecież w życiu duchowym takie absurdy się zdarzają i to dość często. Jeśli poznałem Chrystusa i wierzę w Niego, ale wiarę uważam za ściśle prywatną sprawę i z nikim się nią nie podzielę, to tak jakbym schował zapaloną świecę pod wiadrem.

Niestety, są tacy chrześcijanie, którzy nie dbają nawet o to, żeby ich rodzone dzieci poznały Pana Jezusa i Go pokochały.

Zarazem nie jest tak, żebyśmy swoim brakiem gorliwości mogli zahamować rozprzestrzenianie się Ewangelii. Dobrej nowiny o zbawieniu na szczęście nie da się ukryć przed ludźmi. Cała nauka Chrystusa będzie głoszona aż do końca świata. Nie ma w niej nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie było poznane i na jaw nie wyszło.

Pan Jezus jednak ostrzega: Kto Jego naukę i nowinę o zbawieniu wprawdzie przyjmuje, ale ma ją tylko dla siebie, skończy się to tym, że nie będzie jej miał nawet dla siebie. Bo z wiarą jest podobnie jak chyba z wszystkimi wartościami duchowymi: dzieląc się wiarą z innymi, sami w niej wzrastamy, a jeśli zatrzymujemy naszą wiarę tylko dla siebie, ona będzie w nas więdła, a może nawet zginie. "Bo kto ma, temu będzie dane, a kto nie ma, temu zabiorą i to, co mu się wydaje, że ma".